

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“.

O pravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v sredo.

Glas vpijočega.

Starejši avstrijski oficirji in taki uradniki, ki so pred letom 1859. ali 1866. garnizovali in služili na Laškem v Lombardiji ali Venečiji, mnogo pripovedujejo, kako premeteno so Italijani neprenehoma nagajali Avstrijcem in jih dražili, kjer so le mogli. V teatru, na promenadi, na plesu, pri koncertu, v kavani, po noči in po dnevi so z nepopisno raznovrstnostjo zbadali in ščipali „gli stranieri“, svoje „tlačitelje“. Če je najizvrstnejša vojaška glasba še tako lepo in vabeče svirala na javnem trgu, pravega Italijana nij bilo blizu, pa ne samo možki da bi bili izginili, niti nežni spol, kateremu baje povsodi, koder solnce sije, srce bije za vrlega vojščaka — niti nežni spol nij prikazal se niti „nádejpolna mladezen“. Kadar je kak Avstrijec, vzlasti tak, o katerem je bil sum, da rad kaj na ušesa vleče, zgubil se v kavano, ki so jo obiskavali le „patrijotje“, je vse občinstvo, po živem telegrafu takoj opozorjeno na nevšečno visito, kakor na komando do zadnjega moža ostavilo prostore z največjo nonšalanso. Druzih malih neverjetno umetelnih in vrhu tega še šaljivih demonstracij nij bilo ni konca ni kraja in to večinoma, ne da bi bila avstrijska gospodska neposrednim demonstrantom mogla do živga. Vsaj pravih hudobnežev skoro nikoli nijso zasačili, pa če se je policiji to kedaj posrečilo, niti pomagalo nij nič, kajti mestu jednega rogovileža, ki je bil začasno pod ključem, rovali so trije drugi s tem večjo energijo in tem večjim — uspehom. Jedva je policija zadušila jeden

komplot, uže sta jej dva druga delala pregla-v co. Naj reče kdo kar hoče, v pasivnem odporu so Italijani mojstri, da ga jim nij para. In pri tem jim je največ pripomogla stroga disciplina, ki je navdajala vse kroge od najvišjih do najnižjih in izvirala iz neizmerne rodoljubja, kateri nij poznal egoizma, nego pripravljen bil vse žrtvovati za narod in domovino. Sloveči možje so od avstrijske vlade, ki so jo črtili nad vse, prejemali službe, samo da bi tem laglje koristili svetej narodnej stvari. Znan italijansk rodoljub je do zadnjega uređoval Milanski uradni list avstrijske vlade le zato, da je svojim prijateljem in zaveznikom takoj poročal iz zanesljivega vira, kaj vlada namerja. In podobnih slučajev bi lahko navedli še Bog vé koliko; kogar stvar zanima, naj bere italijansko zgodovino poslednjih desetletij do dunajskega miru, sklenenega dne 3. oktobra 1866. leta.

Ti zgodovinski spomini so nam prišli na misel, ko smo ón teden v novinah brali, kako se je skozi in skozi italijanska večina Tržaškega mestnega in ob enem deželnega zastopa iznebila ali uprav a priori ubranila nepovoljnega okoličanskega zastopnika. Stvarno je o tem dogodjaji uže poročal jeden naših gg. dopisnikov iz Trsta in pri tej priliki navel, da je Slovonom prijazni „Tr. Tgbllt.“ krepko zavrnil Tržaške mestne očete zaradi nasilstva, katero so pojavili slovenskim okoličanom nasproti. Mi se sicer nijsmo tako na drobno bavili s parlamentarno kasuistiko, ka bi mogli trditi, da se kaj tacega še nikoli nikjer zgodilo nij, da bi bila namreč kaka parlamentarna skupščina zoper predlog poverjujočega odbora ovrгла volitev poslanca brez uzroka, brez debate, samo ker jej to ugaja, po načelu: car tel est mon

plaisir! Isto tako mi tega fakta samega ob sebi ne smatramo tako sila važnim, češ, da bode res, kakor omenjeni nemški list prorokuje, na vse večne čase živel v zgodovini ustavnega življenja, da bodo navajali ga v učnih knjigah o ustavnem pravu in o njem govorili v predavanji na visocih šolah: to bi bilo ipak nekoliko preveč časti za neznatni Tržaški minijatur-parlament. Važen in podučen, jako podučen je zloglasni sklep res, pa v prvej vrsti le za visoko našo vladu in — za nas. Vlada naj blagoizvoli posneti iz tega tako karakterističnega sklepa, kako razvajenim njenim ljubljencem greben raste od dne do dne. Nekdaj so naši „verni“ italijanski državljani pri volitvah oddajali glasovnice ali prazne ali z besedo „nessuno“; pozneje so začeli metati petarde, izobešali italijanske trobojnice in solze točili za Viktorjem Emanuvelom — „nostro ré“, a zdajci jim je „vernost“ dozorela uže toliko, da „la fedelissima città di Trieste“ odbaciva mestnega svetnika in deželnega poslanca samo zaradi tega, ker je ta svetnik in poslanec zavesten Slavjan in ne trobi v veleizdajski rog Tržaških velmož! Če to nij „znamenje na nebu“, nu, potem ali mi ničesa ne umejemo o astronomiji, ali pa visoka vlada nema očij. Naj bi gospoda vendar pomislili, kako je bilo nekđaj v naših italijanskih provincijah, za katere smo toliko žrtvovali, katerim smo se tudi prikupovali pri vsakej priliki, pa kaj smo dosegli? kaj smo imeli od svojega prizanašanja?

Mi Slovenci pa, ki se nas najbliže tiče brezobzirna doslednost Tržaških Italijanov in njihovih privržencev, mi se učimo od svojih sovražnikov! Ne da bi s temi besedami svojim rojakom za izgled postavljali postopanje trža-

Listek.

Moj up je šel po vodi.

Kadar se človek prav veseli na kako reč, se gotovo kaj zmede, da mu izpodleti. To nij nič novega, kajti tisti „najstarejši ljudje“, kateri vse najboljše vedó, pravijo, da je bilo uže nekđaj takó. In dandenes nij nič drugače, o tem so se baš preverili naši vrli Sokolovci, ki so se tako veselili izleta v Trst o Dúhovem in take velikanske priprave delali zanj, se ve da samo iz pravega pravcatega rodoljubja. Kakor sem slišal, ga nij bilo z lepa izleta, za kateri bi se bili narodni „telovadci“ tako zanimali, kakor ravno za to tržaško praporsko svečanost. Tako navdušil je vse Sokolove družabnike prozor nabrati si zaslug za narod na obalih jadranskega morja, nekđaj slavjanskega, da so vsi od prvega do zadnjega, mladi in stari, hrepeneli poveličavati slavjansko in

avstrijsko slavnost, katero tam prireja našinsko delavsko društvo. Baš „starej gardi“ je bilo neki veliko na tem ležeče, da bi bil Sokol v Trstu dostojno zastopan in mnoga červena košilja, ki je pozabljena mirno spavala uže leta in leta, prišla je zopet na dan, da bi žarela pod južnim solncem. Nekatera Sokolska surkica bi bila imela spet parado delati, pa jedno so „v teku časa“ snedli molji, za drugo je gospodar „mej tem“ postal preobilan, in treba je bilo teči h krojaču. Še celo taki Sokolovci, ki so skoro da osivéli pri društvu ne da bi bili še kedaj špogali njegov uniform, hteli so se na vsak način pravilno postavljati v Trstu, in po tem takem nij neumévno, da je v ljubljanskih prodajalnicah pošlo blagó za Sokolske obleke, kakor ob cesarjevičevem poroki roba za zastave, da je moralo naročati se po telegrafu. Nikdar ne bi bil verjel, da ima tako moč v sebi — „večno morje“: oj, thalatta! thalatta! ti morje adrijansko, nekđaj bilo si slovansko!

To je pa res, Sokolovec brez červene košilje, to je, kakor ptič brez perutnice: čemu bi bil človek leta in leta Sokolovec pa bi tega očitno ne pokazal — v Trstu! In celó, ker červena košilja z drugo opravo vred, zlasti tako oblasten klobuk s tako mogočnimi kraji moža vsega prestvari in nekako — pomladi. To pa nikomur nij na škodo, če se pomladi.

Nu, mestu v Trst pojdemo pa za zdaj k sv. Joštu. Auch eine schöne gegend! Trst pride itak spet na vrsto. Pa narobe bi se bilo vendar bolj prilegalo: najprej v Trst in potem na božjo pot pokoro delat. V jednom obziru bode gotovo prijetnejše pri sv. Joštu nego v Trstu, vročine namreč gotovo ne bo tolike, akoprem pojdemo v goro, a prehlajenja se je treba varovati. Torej bodi priporočeno „neskrbnim vam mladim ljudém.“ da pazite na svoje zdravje. Sicer pa človek niti ne vé, kje se je prehlajenja bolj bati, pri sv. Joštu ali v Trstu.

škega zbora in jih pozvali, naj ga posnemajo, ne: krivica ostane krivica in se maščuje prej ali slej. Ampak zlat nauk nam proži taktika Tržaških Italijanov, ki je taktika vseh Italijanov v obče: tiho delati pa dosledno, brez vsega nepotrebnega vriša in hrupa! „Bobnanje“ sicer pri nas nij več v tako velicah čislih, kakor je bilo, žalibog! nekdanj, in gospodje, ki so bili sila vneti za nesrečno bobnanje, katero nam je koristilo malokdaj a mnogokrat škodovalo, so se znatno ohladili: izučilo jih je izkustvo. Zato ta naš opomin nij neopravičen niti — otvišen.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. junija.

Gospodska zbornica ima denes sejo ter bode obravnavala od državnega zbora skleneni zakon o češkem vseučilišču. Da bode ta zakon tudi v tej zbornici sprejet, to je skoraj nedvomno, ker je zadnje glasovanje o zemljiškem davku pokazalo, da ima vlada večino záse, kadar jo le hoče imeti.

Povedali smo uže, da je bila te dni pri grofu Taaffeju na Dunaji deputacija slovanskih **Šlezijcev**, ki mu je razjasnila dejanske razmere Slovanov v Šleziji, ki nimajo niti jednega zastopnika v državnem zboru. Taaffe je bil bač obetal, da hoče šlezijcem Slovonom pomagati. Ustavoverne novine pa zdaj pripovedujejo, da so za tem šli vsi šlezijci nemški poslanci h grofu Taaffeju, da so mu razjasnili, da so Slovani v Šleziji z zdajnimi razmerami čisto zadovoljni in da je le peščica agitatorjev, ki Slované hujska. Taaffe jim je dal baje pomirljive obete — kakšne, tega ustavoverne novine ne povedo.

Cesar je **ogerski** državni zbor 2. t. m. sklenil s prestolnim govorom, v katerem se našteva, koliko je državni zbor za Ogersko storil v minolej dobi ter izraža upanje, da se bode evropski mir ohranil, kar se da sklepati iz vnanjih razmer, ker se vlasti trudijo, razna vprašanja, ki nastajajo, rešiti mirnim potom. Cesar je omenjal tudi poroke cesarjeviča Rudolfa s princesinjo Štefanijo ter onih izrazov ljubezni ter lojalnosti, katere je ogerski narod pokazal pri tej priliki.

Novi ogerski državni zbor je s kraljevim odlokom sklican na dan 24. septembra t. l. Nove volitve se bodo vršile od 24. junija do 3. julija.

Vnanje države.

Iz **Pariza** se javlja 3. t. m.: Senatu predloženo poročilo komisije odbija volitve po listah ter naglašja, da bi se s temi volitvami lahko imenoval pretendent, kateremu bi se niti zbornica niti senat ne mogla upreti, ker bi bil izvoljenec naroda.

Laška zbornica je bila 2. t. m. sklicana, da so se jej „novi“ ministri predstavili. Depretis je naznanil, kaj da vlada namerava. Dejal je, da se bodo svote, ki ostanejo pri upravi, tri leta porabljele za oboljšanje stanja armade. S tem se gospodarstvu ne more nič škodovati. Italija želi častnega miru.

Na **Irskem** se ljudstvo nikakor nečje oblastnjam pokoriti. V Vodyke v grofovini Clare hoteli so 2. t. m. sodnijski eksekutori eksmitirati nekega najemaika. Eksekutori so imeli vojake s seboj. Ljudstva se veliko zbere in ne pusti eksekutorjem njihov nalog izvršiti. Prične se boj in ljudstvo je streljalo na vojake, a tudi ti so rabili orožje. Več „upornikov“ je bilo ranjenih, jeden celo ubit. Iz istega uzroka je prišlo do boja tudi na otoku Arran-More ter je ljudstvo razdejalo pet čolnov, ki so imeli nalog sodnijske eksekutorje braniti.

Dopisi.

Z Unca 29. maja. [Izv. dop.] Svetli knez Hugo Windischgrätz Nj. c. kr. apost. vel. tajni svetnik, poleg drugih graščin posestnik tudi tukajšnjega Haasberga, dal je pred dvema

letoma o priliki srebrne poroke našega presvetlega cesarja in cesarice postaviti velik kamen sredi svojih gozdov blizu Škocijana na Podbojevem lazcu z napisom: V spomin srebrne poroke Nj. c. kr. apost. vel. cesarja Franc Josipa I. in cesarice Elizabete.“ Okoli tega spomenika vsadil je nadlogar E. R. s pomočjo logarja Fr. Melive pet lip, ki prav lepo rastejo in značijo ude cesarske rodovine.

Škocijan je pičlo uro hoda od Unca, kraj je divno romantičen, kakor ga tudi Valvazor v svojej knjigi „čast vojvodine Kranjske“ opisuje, in na tem kraju zbrali smo se bili v nedeljo 15. maja, ker nam radi slabega vremena dne 10. maja nij bilo mogoče, da bi dostojno po svojej moči slavili poroko cesarjeviča Rudolfa nastolnika avstrijskega s kraljevo princesinjo Štefanijo.

Okoli omenjenega spomenika je bila pod vodstvom g. učitelja zbrana naša šolska mladéž s se svojo zastavo, ki jo je g. A. Jeršan blagodušno naše šoli napraviti in podariti blagovolil. Slava mu za to!

Potem stopi pred spomenik v sredo otrok naš velecenjeni g. župnik, jame govoriti in pravi mej drugim: „Uže drugikrat je denes, da stojimo na tem prostoru pod milim nebom božjim. Prvikrat je bilo o priliki 25letne ali srebrne poroke našega presvetlega cesarja in cesarice, denes pak obhajamo spomin poroke cesarjeviča Rudolfa. In zakaj se tudi mi veselimo tega slavnega dne? Prvič iz stare ljubezni in zvestobe do presvite hiše avstrijske, ker Slavjan je svojemu vladarju zvesto vdan, potem ker v cesarjeviči vidimo lepe čednosti katere nam veselo prihodnost obetajo. Pred svojo poroko potoval je v Palestino, je obiskal tiste kraje, kjer je naš Izveličar učil in trpel, in ko se je na svoj dom vrnil, nam je v Trstu sosebno veselje s tem napravil, da se je pokazal očitnega prijatelja Slovanom. Zato se trdno nadejamo, da nam bode o prihodnosti ravno tako pravičen in dobrohoten, kakor njegov cesarski oče Franc Jožef. Zatorej vskliknemo iz dna svojega srca. Živela visoka poročenca Rudolf in Štefanija! Živela presviti cesar in cesarica! Živela vsa avstrijska hiša!

Po govoru se je otrokom razdelila Tomšičeva knjižica „Cesarjevič Rudolf nastolnik avstrijski“, nekateri otroci so deklamirali, slavnosti primerne pesmi peli, otroške igre igrali in po prizadevanji g. srenjskega predstojnika M. G. in logarja F. M. dobro pogosteni bili. Živio! in slava! razlegalo se je po vsej dolini, le prehitro nam je minol prelepi čas, vskliknil je marsikdo, a solnce je zahajalo, in mi smo se morali posloviti od priljubljenega kraja.

Omeniti moram tudi, da so na predvečer cesarjevičeve poroke zakurili šolski otroci kresove, pok možnarjev razlegal se je daleč in široko na okoli, vmes se je pa slišalo iz cerkvenega stolpa prijazno pritrkavanje zvonov, iz šolskega poslopja in cerkvenega stolpa vihrale so zastave, hiše bile so razsvetljene. Drugi dan t. j. 10. maja je bila slovesna sv. maša z zahvalno pesnijo. V cerkvi je bila vsa šolska mladéž in obilo pobožnega ljudstva.

Iz spodnjega Roža na Koroškem, 19. maja. [Izv. dop.] Tudi pri nas na Slovenskem Koroškem smo slavili poroko cesarjeviča Rudolfa, sicer z nekoliko izpremenjenim sporedom, kakor je bil s prva osnovan. Na sredi vasi v Glinjah poleg cerkve se je vsadila 6½ metrov visoka lipa, katere bode naše zanamce spominjala na slavnostni god 10. majnika 1881. Šolske mladini se je

razložil pomenljivi dan, potem so se delile posebno za ta god od okrajnega šolskega sveta pripravljene knjižice, kakor tudi podobe ženina cesarjeviča in neveste kraljičine Štefanije. Na spomin poroke je z 10. majem stopilo v življenje naše teško pričakovano društvo prostovoljnih gasilcev; sestavil se je začasni odbor z nalogo, da izdela pravila in jih pristojnej oblastnji predloži v potrjenje. V nedeljo dne 15. maja ob ½ 5. uri zjutraj sta se v zvoniki izobesili zastavi, zgoraj cesarska nižje pa slovenska trobojnica, ob jednom se je začelo streljanje z možnarji. Ob 6. uri je bila peta sv. maša; po maši se je zahvalna pesen pela in naposled cesarska himna. Tudi mej službo božjo so neprenehoma grmeli možnarji.

S Primorskega 30. maja. [Izv. dop.]

Naši šolski listi. Prof. Kleimayerjeva „Zgodovina slovenskega slovstva“. † Kajetan Mugnone.) Slovenski učitelji imamo troje šolskih listov, a učiteljsko stališče vsak premalo zastopa. Zatorej se popolnoma ujemam z mislijo odličnega rodoljuba in strokovnjaka na šolskem našem polju, „da naj bi vsi trije nehali in se umaknili novemu listu, ki naj bi kot glasilo vseh slovenskih učiteljev izhajal v Ljubljani po 3—4 krat na mesec, pa odločno zastopal naše šolske in narodne interese“. Čemu li tudi cepiti moči? Ali se more to odobrovati, da ima primorsko, kranjsko in štajersko učiteljstvo vsako svoje glasilo, katera teško izhajajo, ker nobenemu nij dovolj duševne in gmotne podpore? Zberimo se okolo dobrega pedagogičnega lista v si slovenski učitelji ter njega podpirajmo z vsemi silami. To nam bode gotovo tudi bolj v čast, kakor če imamo, kakor sedaj, več listov, katerih nobeden povsem ne ugaja, osobito velja to o „Šoli“, o katerej se strankovnjak po pravici izraža, „da hodi pač še v — šolo“. Da je sicer „Šola“ sedaj uže nekaj boljša, osobito kar se jezika tiče, to jej bodi na čast povedano: njen kritikar v „Edinosti“ je vendar nekaj dosegel. Zdaj „Šolini“ pisatelji bolje pazijo, da ne prekopicavajo več takih slovničnih kozličkov, po katerih se človeku ježé lasje. S tem se ve da nij še rečeno, da ta list uže povsem pravilno piše. Mi bi celo pisatelja uvodnega članka v 4. listu „Š.“ opozorili, da predno se loti pisati o jeziku, naj marljivo se priuči slovniče, ker njegov članek nij brez slovniških hib! Tudi mislimo, da je pravda o izreki „l“ v ljudskejši šoli sedaj dognana; čast g. Vrtovcu, čegar nazore o tem hvalijo tehtni strokovnjaki.

O prof. Kleinmayerjevej „Zgodovini slovenskega slovstva“ nij do sedaj, kolikor jaz vem, še noben list kritike prinesel. Ne vem, če tudi njej velja Schillerjev izrek: „Hier von Tadel zu sein, ist der niedrigste Grad oder der höchste“. Jaz sem knjigo prebral in ménil, da utegne zadostovati za — prvo potrebo. Slovestvene zgodovine nam je bilo treba ko ribi vode, pa odkrito rečeno, jaz sem ji jo mislil — precej drugačno. Zdi se mi n. pr. da se je g. profesor preservilno držal nekaterih virov, osobito pri razpravi „O Prešernu“. Da je tu pa tam jezik trd, mislim, priznal bo, kdor se kaj briga in trudi za lepo gladko slovenščino. — Tudi mu jezik nij vseskozi pravilen. Vsak ve, da je nepravilno pisati: vidši, pridši (Levstik: Die slovenische Sprache, pag. 103) v Novomestu, prva dva leta (!), v Gradecu, slavnostno knjižico i. t. d. in infinitum. Mimgredé naj še omenim, da skladatelj Davorin

Jenko nij brat pokojnemu pesniku Simonu, kakor se bere v Kleinmayerjevi knjigi. Davorin nij Simonu celo nič v rodu. Takih je v njej preobilo, jaz se na drobno ne bodem spuščal v to stvar, ker sem prepričan, da knjiga itak pride na strakovnjaško rešeto. (Gl. „Lj. Zvona“ poslednji zvezek. Ur.)

V soboto 21. t. m. je umrl v Gorici kapelnik Kajetan Mugnone 38 let star. Bil je rodod Napolitanec in 1872. leta mestnim kapelnikom goriškim; ob enem je učiteljaval na goriške glasbene šoli in pozneje postal je pevovodja v tamošnji stolni cerkvi. Bil je gojenec slavnega napolitanskega konservatorija. V Gorici je dovel s svojo neumorno delavnostjo in zmožnostjo mestno godbo na tako visoko stopinjo, da se malo katero mesto more ponasati s tako. Bil je tudi reformator cerkvenega petja v stolni cerkvi v Gorici, zarad česar mu gre velika zasluga. Pod njegovim vodstvom so se začele peti v Gorici v stolni cerkvi maše strogo v cerkvenem duhu ter odpravile necerkvene arije iz božjega hrama, kakor tudi ono bobnanje, trobentanje i. dr., kar je vse bilo pod prejšnjim pevovodjem v navadi. — Kajetan Mugnone je bil gotovo najizobraženejši mož v Gorici; kot skladatelju mu bode ime mej italijanskim narodom neumrljivo. Gotovo mnogo, mnogo bi bil vrli mož še Gorici koristil v muzikalnem obziru, da ga nij tako hitro vzela nemila smrt.

Gradimir.

Domače stvari.

— (Jour fix „Sokola.“) Denes, binokošno nedeljo popoldne je Sokolova veselica v gostilni „pri zelenem hribu“ z godbo, petjem in telovadbo. Začetek ob 4. uri popoldne.

— (Gospod Josip Nolli,) potovaje iz Kijeva, kjer je poslednjič pel, preko Budapešta v Milan, se je za nekoliko dni s svojo obitelji ustavil v Ljubljani.

— (Na adresi g. okrajnega sodnika Ogrinca v Metliki.) Znan kamniška „afera“ je sedaj dokončana. Okrajna sodnija kamniška razdala je svoj razsodni odlok v nemškem jeziku, ki pa je bil od besede do besede preložen iz slovenskega prejšnjega odloka. Proti temu odloku vložila je jedna stranka zopet rekurz in sicer v slovenskem jeziku. Ta rekurz je nadsodnija graška sprejela ter pravilno rešila. Kaj bode sedaj počel okrajni sodnik gospod Viljem Ogrinec?

— (Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.) V predvčerajšnji seji je bil enoglasno izvoljen za podžupana g. Franc Fortuna. Dva listka sta bila prazna. Potem so se volili razni odseki. Magistratni odsek: gospodje Lasnik, dr. Schaffer, Ziegler, Horak, Doberlet. Personalni in pravni odsek: gospodje dr. Schrey, pl. Čuber (prvomestnik), dr. Zupančič, dr. Supan, dr. Zarnik (prvomestnik), Fr. vit. Gariboldi in grof Chorinsky. Stavbni odsek: gospodje Bürger, Fortuna, A. vit. Gariboldi, Regali, Dobrlet, dr. Keessbacher in Lasnik. Finančni odsek: gospodje Bürger, Dežman, Dreio, Fortuna, Leskovic, dr. Suppan (prvomestnik) dr. Schrey (namestnik.) Odsek za revne: gospodje: Dreio, Štupica, Dežman, Goršič, Lasnik, Leskovic in Pirker. Policijski odsek: gospodje dr. Bleiweis, dr. Drč, dr. Keessbacher (načelnik), pl. Čuber, grof Chorinsky (namestnik), Fr. vit. Gariboldi, A. vit. Gariboldi, Dobrlet in Leskovic. Šolski odsek: gospodje Pirker (načelnik), dr. Supan, dr. Bleiweis, Dežman, dr. Keessbacher, dr. Drč, dr. Schaffer, grof Chorinsky (namestnik). Od-

sek za Tivoli: gospodje Lukman (načelnik), Bürger (namestnik), dr. Schrey, Lasnik in Peterca. Potem je bilo skleneno, da se ima pri mestnej policiji nastaviti četovodja (policaj-wachtmeister) s plačo 500 gld. Dr. Zarnik in Regali sta nasvetovala, naj bi se policaji pomnožili vsaj za 4 može, kar pa nij obveljalo. Pasji davek bode povišan od 1. januarja leta 1882, na 4 gl., dr. Zarnik je nasvetoval 7 gl., kar nij bilo sprejeto. Lasnik in Regali pa sta nasvetovala, naj bi bili psi pri samotnih hišah, ki so za stražo, davka prosti; to je obveljalo.

— (Jurčičeve fotografije.) Tukajšnji fotograf Pogorelec, oskrbel je več podob pokojnega Jurčiča in njegove matere. Sliki se dobivata po 20 kr. pri omenjenem fotografu, na kar svoje čitatelje in čestitelje Jurčičeve posebno opozorujemo.

— (Gledé Jurčičevih „Rokovnjačev“) piše poslednji „Zvon“: Pokojni Jurčič tega romana nij dovršil, a v njegove literarne ostaline našli smo več sto skrbno spravljenih drobnih listkov, na katerih je pisatelj imel zaznamovane posamezne vire, epizode, karakteristike in prizore. Na podlagi te osnove bode „Rokovnjače“ nadaljeval Janko Kersnik na Brdu. In po naših mislih tudi nihče temu delu nij zmožnejši nego on, ki je bil pokojnemu Jurčiču najboljši prijatelj, s katerim je tudi poprej uže marsikaj literarno sodeloval. („Berite Novice“, „Mej dvema stoloma“ i. t. d.) Poleg tega je Jurčič „Rokovnjače“ o svojih počitnicah lansko poletje baš na Brdu v prijateljskih pogovorih s Kersnikom osnoval ter zategadelj glavno dejanje na Brdo in njegovo okolico postavil. Tudi se je malo dni pred smrtjo s svojim prijateljem pogovarjal, kako misli roman nadaljevati, ako mu Bog povrne ljubo zdravje. „Rokovnjače“, k olikor jih priobčuje denašnji „Zvon“, napisalo je uže Kersnikovo pero in mislimo, da lahko z mirno vestjo čestitim čitateljem prepuščamo sodbo o tem poglavju.

— (Služba tajnika „Matice Slovenske“) je razpisana. Prošnje se morajo izročiti društvenemu predsedništvu do konca t. m. junija. Druge pogoje je razvideti iz razpisa, ki je uvrščen mej inserati denašnjega lista.

— (Uredništvo „Laib. Ztg.“) s 1. prihodnjega meseca julija baje popolnem prevzame g. K. Radics.

— (Slovensko literarno društvo na Dunaji) ima v sredo 8. t. m. svoj 14. redni zbor s tem-le sporedom: 1.) Prečita se zapisnik. 2.) „O glagoli“ čita g. A. Mikuš. 3.) Slučajnosti. Lokal: Rest. zur hlg. Dreifaltigkeit (III. Ungargasse Nr. 27. K tej seji uljudno vabi i prijatelje društvu odbor.

— („Zbrane narodne srbske pesni“) z dodatkom iz „Smrti Smail-Age Čengića“ je v drugem pomnoženem natisu na svitlo dal prof. Janko Pajk po tukajšnji Klein & Kovačevij tiskarni. Pridejana je kratka srbska slovnica, slovensko tolmačenje, rečnik tujih besed in cirilska abeceda. Želimo in priporočamo, da seže po ličnej knjižici kdor se lagotno hoče seznaniti s slovečim narodnim pesništvo srbskim. Oblika knjige je jako priročna, papir in tisk čeden, cena nizka: 40 krajcarjev.

— (Dva in dvajset živinozdravnikov) išče srbska vlada. Plača znaša za take I. razreda 2000 fr., za one II. razreda 1700 fr. in III. razreda 1500 fr. na leto. Glavni pogoji so, da je zdravnik diplomiran veterinar in da zna srbski ali kak drug slovansk jezik. Kdaj

pa misli naša vlada za Kranjsko razpisati živinozdravniške službe?

Razne vesti.

* (Znamenita izrednost.) Pri poslednjem novačenju na Dunaji je bil od zdravnikov preiskan krepak, popolnem zdrav mladenič, ki je srce imel na desnej strani, jetra na levej in — tako tudi druge organe obrnene „na robe“. Po vsej pravici mladi Dunajčan lahko reče, da ima — vsaj srce na pravem mestu!

* (Letina na Ruskem) kaže prav dobro, kakor se od tod poroča.

* (Nesreča pri streljanju.) V nemškeje tvrdnjava Graudenc so 2. t. m. za poskušnjo streljali, pri tem pa je razpočila ena granata ter ubila tri stotnike in enega vojaka, več pa jih je nevarno ranila.

* (Umrli) je v Parizi jeden najbolj slovečih francoskih učenjakov, senator in akademik Littré, ki je na svitlo dal „Dictionnaire de la langue française.“

* (Zemeljsko ožino korintsko) bode baje Lesseps prodrl ter je dobil v to uže koncesijo od grške vlade.

* (Ostudna ljubezen.) Pred porotniki v Vienne na Francoskem je 28. maja vršila se ta le obravnava: Blizu Vienne leži vas Allier, kjer je živel najemnik Marchondier, pošten a ubog človek. Njegovo ženo pa je zaradi njenega življenja vse zaničevalo. Trdilo se je celo, da je bila v kazenskej zvezi s svojim lastnim 24 let starim sinom iz prvega zakona. Zdaj pa je imela ob jednom ljubezenski zvezi s svojim bogatim sosedom Klementom in njegovim sinom. Dne 24. februarja je bila ta ženska zaprla se v sobo s svojim sinom. Klement pride, in Marchondier mu odpre, sin njen pa otide. Malo kasneje potrkva na Klementov sin; stari zleze pod zofo, a mladi Klement opazi noge svojega očeta, ki so izpod zofo molele. Hud boj se vname zdaj mej očetom in sinom in naposled oče sinu glavo prekolje. Truplo umorjenega so potem v vodo vrgli, poprej pa mu je Marchondier vzela še denarnico, v kateri je bila velika svota shranjena.

Dunajska borza 4. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	76 gld.	70 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	77	40
Zlata renta . . .	94	60
1860 drž. posojilo . . .	132	80
Akije narodne banke . . .	835	—
Kreditne akcije . . .	353	—
London . . .	116	75
Napol. . .	9	29 1/2
C. kr. cekini . . .	5	53
Državne marke . . .	57	—

Tržne cene

v Ljubljani 4. junija t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 43 kr.; — reč 6 gld. 18 kr.; — ječmen 4 gld. 71 kr.; — oves 3 gld. 09 kr.; — ajda 5 gld. 53 kr.; — pros 4 gld. 87 kr.; — korusa 5 gld. 53 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 57 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. 50 kr.; masla kilogram — gld. 80 kr.; mast — gld. 78 kr.; — špeh frišen — gld. 66 kr.; špeh povojen — gld. 72 kr.; — jajce po 1 1/2 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govedine kilogram 56 kr.; — teletnine 44 kr.; — svinjsko meso 58 kr.; — sena 100 kilogramov 3 gld. 48 kr.; — slame 1 gld. 83 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 5 gld. 50 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Poslano.

Gospodu Franc Jan. Kwizdi, c. kr. dvornemu life-rantu v Korneuburgu.

Gihtfluid, katerega ste mi koncem marca t. l. priposlali, vplival je tako izvrstno, da sem se popolnem iznebil sitnega in jako težavnega trpljenja v desnej rami; preje sem rabil francosvo žganje in opodeldok, a nij bilo nič bolje, gihtfluid pa sem rabil samo 8 dni, pa mi je bilo pomagano ter se čutim kljub svojej starosti 69 let v roki prav močnega.

Dolžen sem vam zatorej izreči najiskrenejšo zahvalo za priposlani gihtfluid.

Ogerska Sobotica, 8. aprila 1880.

Aleksander Schelle,

c. kr. poštni vodja v pokoji.

Kje da se dobiva pove razglas „Gihtfluid“ v denašnji številki tega lista.

Pokrita kočija

za jednega, če se hoče tudi za dva konja, še skoraj nova, se prodá. Kje? pove iz prijaznosti opravištvu „Slovenskega Naroda“.

Razglas.

„**Matice Slovenske**“ v Ljubljani razpisuje službo tajnika z letno plačo 600 gld. za 3 leta proti pogodbi. — Prosilci imajo skazati se z literarno izobraženostjo, s popolnim znanjem slovenskega jezika v besedi in pismu in tudi s potrebno izurjenostjo v knjigovodstvu. — Prednost imajo prosilci, ki poznajo tudi kake druge jezike slovanske in vzlasti cirilico. Prošnje sprejema predsedstvo „Matice Slovenske“ **do konca junija t. l.**

Natančnejši pogoji se zvedo vsak dan v Matičnej pisarni od 10. do 12. ure dopoldne.

V Ljubljani dne 28. maja 1881.

Za odbor „Matice Slovenske“:

Dr. Janez Bleiweis,
predsednik.

Prodaja košnje.

Sy. Vida dan 15. junija prodajala se bode košnja **Rodetovega travnika „Mesarica“** v **Trnovem** od 8. ure zjutraj, po oddelkih in za gotovo plačo.

(327—1)

Marija Dogan.

Dr. Sprangerjeve kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet, pomagajo takoj, če ima človek krč v želodci, migreno, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v prsih, mastno zgago. Telo se hitro očisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč črve in kislino. Davici in tifusu vzamejo vso zlobo in vročino, če se zavživajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhnimi ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar **g. J. Svoboda** v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj. (247—8)

Košnja v najem!

Četrtek 9. junija t. l. ob 9. uri dopoldne se bo košnja mestnih senošetij v **Lattermanovem drevoredu** kosoma v najem dala.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 2. junija 1881.

Župan: Laschan.

Delovke

za šivane čipke in umetno vezeno dobo do dela, če se želi, strogo tajno. — **Stolni trg 8, I. nadstropje.** (315—2)

Umetne

(640—46)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v **zlatu, vulkanitu ali celulozidu** brez bolečin. **Plombira z zlatom** itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin

s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,

poleg Hradekega mostu, v I. nadstropji.

Samo na borzi

more se v tako ugodnem času ob rastočih in padajočih kurzih se **100 gold.** vsak teden lahko pridobiti od **10 do 20 gold.** — Na pisma takoj odgovorjam.

F. Friedländer in Wien,

I. Wollzeile 5. (201—8)

Podpisani priporočam čestitemu občinstvu, posebno potnikom, svojo dobro oskrbljeno, blizu kolodvora **Št. Peter** uže 23 let obstoječo

„Národno gostilno“, („Hôtel National“).

Naj vsakateri se potruži priti, kdor želi biti dobro in brzo postrežen z dobrim naravnim vinom: kraškimi teranom, dolencem, starim hravatim in dobro domačo vremšino ter svežo z ledenice **Puntigamsko** pivo, mnogovrstne domače in tuje botelije, likerje, domači 4 letni slivovec vsake vrste in okusne jedi, vedno pripravljene spodobno opravljene sobe z več posteljami; pri vsakem vlaklu je sluga za spremstvo potnikov; najnižjo ceno zagotavlja

(144—7)

Ivan Korošec.

Velika loterija NARODNE RAZSTAVE v MILANU.

Potrjena od kraljeve italijanske vlade.

Dobitki zneso

frankov 700.000,

od katerih glavni dobitki v znesku

fr. 400.000 v zlatu

so:

fr. 100.000 v zlatu

„ 80.000 „ „

„ 60.000 „ „

„ 40.000 „ „

„ 20.000 „ „

in 495 dobitkov, v razstavi nakupljenih umetnih rečij skupne vrednosti

frankov 400.000

in več drugih dobitkov, v razstavi nakupljenih rečij.

Jeden loz velja 1 marko = 50 kr. av. vr.

Loze prodaja na drobno in debelo samo gospod **E. E. Obliet v Milanu.**

Pošilja jih na tuje, če se znesek pošlje ali pa na pošti plača. Za frankovanje naj se pripošlje 10 kr. a. v. v poštinih znamkah za vsake 5 lozov. Ako naj bo priposlanje priporočeno, potem se ima za frankovanje poslati 30 kr. (294—4)

Tuji.

3. junija:

Pri **Slonu**: Wohlfart, Lowenbein iz Dunaja. — Wirgler iz Novega mesta. — Tilon iz Jesenice. — Hudovernig iz Budapešte. — Felber iz Maribora. — Mahorič iz Gorice.

Pri **Matic**: Wensch iz Brlina. — Pendl iz Gradca. — Steinharter iz Münhna. — Brüll, Bergman, Bahns, Lösser iz Dunaja. — Hirschfeld iz Linca.

Pri **avstrijskem cesarji**: Kobrič iz Celja. — Staiko iz Maribora.

Ceno in lepo izdelane ledenice (Eiskästen)

za pivo (za dva soda) ali z ali brez shrambe za jedila, po najnovejši konstrukciji, elegantno iz izvrstnega materiala izdelane, s poročtvom za dobro blago, ima na prodaj uže izdelane podpisani.

Ledenice so naštrihane, kakor bi bile narejene iz hrastovega lesa in lakirane, tako da se postavijo lahko v vsako najbolj elegantno restavracijo. Tudi se napravljajo ledenice **vsake velikosti**, kakor se naroči, hitro in dobro.

Vnanjim naročilom se hitro vstreže in se embalaža ceno računi.

Za mnoga naročila se priporoča

Ludvik Widmayer,

(329—1)

trgovec s hišno opravo in mizar, gospodske ulice št. 10.

Sredstvo, izvrstno in poskušeno zoper
protin, trganje in živčno bolezen
je

GICHTFLUID

VON
FRANZ JOH. KWIZDA
K.K. HOF-LIEFERANT.

ter dobro upliva tudi pri spahnenji, trdosti kit, pri neobčutnosti kože, zasedenji krvi in zoper praske; nadalje zoper krč na posamnih mestih, (krč v mečah), bolečine v živcih, otekline in zoper slabost, ki je nastala, če je človek nosil obvezo, posebno pa služi tudi v to dobro, če je človek veliko delal, da dobi moč, če je veliko hodil itd. in naposled je tudi zoper slabost v starosti.

Pravega imajo:

V **Ljubljani**: W. Mayr, lekar; G. Piccoli, lekar; Jul. pl. Trnkoczy, lekar; J. Svoboda, lekar; L. H. Wencel, trgovec. — V **Celovci**: P. Birnbacher, lekar; Herman Kometter, lekar; J. Nussbaumer, lekar; C. Clementschitsch. (219—4)

Zahvala in priporočilo

„Fonciere Peštansko zavarovalne družbe“.

Podpisani potrdim v svojem in imenu svoje žene, da je „**Fonciere Peštansko zavarovalno društvo**“, — pri kateri sva imela poslopja in premakljivo zavarovano, — škodo po glavnemu zastopniku **g. Fran Dreniku** in **g. Anton Gvaicu** takoj pregledalo in cenilo, ter mi **2600 gld. 67 kr. odškodnine** priznalo in izplačalo.

Ker sem z omenjeno svoto **popolno pravilno odškodovan**, to tudi hvaležno javno priznavam in „**Fonciere Peštansko zavarovalno društvo**“ vsakateremu priporočam.

Všenična-Polica pri Cerkljah 24. maja 1881.

Matija Pogačar,
pogorelec.

(308—2)

And. Vavken,
župan,

E. Globočnik,

okrajni zdravnik in zastopnik „Fonciere“,
v Cerkljah, kot prič.

Bergerjevo medicinično mjilo iz smole (Theerseife),

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se v največ evropskih državah se sijajnim vspehom zoper

izpuščaje na životu vsake vrste,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rdeč nos, ozebljino, potenje nog. — **Bergerjevo mjilo iz smole** ima 40% koncent. **smole iz lesa** ter se stvarno od vsega drugega mjila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje. — Da se **prekanjenju izogne**, zahteve naj se odločno **Bergerjevo mjilo iz smole** ter naj se pazi na znano varstveno marko.

Kot milejše mjilo od smole za odstranjenje vseh

nečistostij na polti

zoper izpuščaje na glavi in koži otrok in kot nepresežno kosmetično **mjilo za umivanje in kopanje** pri vsakdanji rabi služi

Bergerjevo glicerín-mjilo od smole,

imejoče 35% glicerina ter fino diši.

Jeden komad velja 35 kr. z brošurico vred. — **Glavno zalogo** ima lekar **ca. HELL v OPAVI.**

V zalogi v vseh lekarnah cele države. **Glavne zaloge** pa imajo: V **Ljubljani** pri gg. lekarnjih **J. Svoboda, G. Piccoli, W. Mayer** in **J. pl. Trnkoczy. V Kočevju J. Braune. V Krškem J. Bomeker. V Idriji J. Warte. V Kranju K. Šavnik. V Litiji Jos. Beneš. V Novem mestu D. Rizzoli. V Radovljici A. Koblek. V Vipavi A. Konečny.** (22—10)

Trboveljska družba za premogokop.

Upravni odbor naznanja, da je izročen gospodu

Viljemu Schifferju v Ljubljani
zastop družbe za Kranjsko

za premog in cement ter se gospodje kupci prijazno naprosijo, da svoja naročila
za premogokope Trbovlje, Zagorje in Hrastnik
oddajejo omenjenemu gospodu.

Bolnim na prsih in pljučah!

Wilhelmov snežniški zeliščni alop

od Franc Wilhelma, lekarja v Neuenkirchenu (D.-A.).

Uže 25 let zoper bolezni organov za dihanje zoper prehlad v jabelku in dušnikovih vejic, zoper dušljivi kašelj, hripavost in zoper mnogo drugih boleznij v vratu in v prsih od največjega uplivanja in zdravilstvene moči. Ta sok je posebno omenjati kot preservativ, kadar je megla ali slabo vreme. — Ker ima jako prijeten okus, zato je otrokom koristen, potreben pa na pljučah bolnim ljudem; ravno tako tudi pevcem in govornikom, če nimajo čistega glasu ali če so hripavi. — Več spričeval potrjuje zgoraj navedeno. — V steklenicah po glđ. 1.25 a. v. Dobiva se:

V Ljubljani: Peter Lassnik.

V Brodu Evgen Schrepel, lekar. V Gradi J. Purgleitner, lekar. V Trnkoczy, lekar. V Kranji Karel Šavnik, lekar. V Mariboru Alojzij Quandest, lekar. V Metliki Fr. Wacha, lekar. V Novem mestu Dom. Rizzoli, lekar. V Zagrebu Sig. Mitlbach, lekar.

P. n. občinstvo naj zahteva izrečno zmirom Wilhelmovega snežniškega zeliškega alopa, ker pravega samo jaz pridelujem in ker so izdelki, nahajajoči se pod imenom Julij Bittnerjev snežniški zeliški alop slabo ponarejeni, pred katerimi jaz posebno svarim. (19—9)

H. HAUPTMANN,

v semeniskem poslopji, Ljubljana,
priporoča po nizkeji ceni najboljše, fino semljete

oljnate in suhe barve, firneže in lake,

ter najlepše

čopiče (penzlje)

za slikarje in zidarje. (274—3)

Zidanomostska

tovarna za cement

na Zidanem mostu, Spodnje Štajersko,

priporoča svoje uže od nekdanj na dobrem glasu stoječe izdelke

Roman-cement in Portland-cement,

pripoznano najboljše blago prav v ceno.

Gradivo, katerega se ogenj ne prime:

kvarcat pesek, ilovica, ilovičasta moka, malta od kvarcatega peska in ilovičasta malta. (182—9)

Opeka, katere se ne prime ogenj:

vsake velikosti, o katereji je dokazano, da se je ne prime ogenj.

Temeljita pomoč

vsem, ki so v želodci in trebuhu bolni.

Ohranjenje zdravja

naslanja se večjim delom na čiščenje in snazjenje sokrovce in krvi in na pospeševanje dobrega prebavljenja. Najbolje to sredstvo je

dr. Roza

življenski balzam.

Življenski balzam dr. Rozov odgovarja popolnem vsem tem zahte vam; isti oživi vse prebavljanje, nareja zdravo in čisto kri, in truplo dobi svojo prejšnjo moč in zdravje zopet. Odpravlja vse težko prebavljanje, osobito gnjus do jedi, kislo riganje, napetost, bljevanje, kri v želodci, zaslinjenost, zlato žilo, preobteženje želodca z jedili itd., je gotovo in dokazano domače sredstvo, ki se je v kratkem zaradi svojega izvrstnega uplivanja obče razširilo.

1 velika steklenica 1 glđ., pol steklenice 50 kr.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Spoštovani gospod **Fragner!**

Hvaležen vam moram biti, da ste mi poslali dve steklenici dr. Rozovega življenskega balzama, kajti od onega trenutka, ko ga je moja soproga zavžila, izgubila je svoje bolečine in krč v želodci, za katerem je trpela 3 leta. S tem potrjujem samo istinitost. Prosim vas, da mi s poštnim povzetjem pošljete zopet 6 steklenic dr. Rozovega življenskega balzama.

Rogatec, 15. oktobra 1880.

Sè spoštovanjem

Mihael Miklavžič,

h. št. 44, občina Hum, zadnja pošta Rogatec.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsodi izrečno **dr. Rozov življenski balzam** iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rozovega življenskega balzama.

Pravi

dr. Rozov življenski balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: **Vilj. Mayr**, lekar; **G. Piccoli**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Novem mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar. V Kameniku: **Jos. Močnik**, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega življenskega balzama.

Isto tam:

Praško vseobčno domače mazilo,

gotovo in izkušeno zdravilo zoper prisad, rane in ulesa.

Dobro rabi zoper prisad, ustavljanje mleka in če postajajo ženske prsi trde, kadar se otrok odstavi; zoper abscese, krvava ulesa, gnojne mozoljčke, črniasti tur; zoper zanohtnico ali takozvanega črva na prstih; zoper obustavljanje, otekline, bezgavke, izrastke, morsko kost; zoper oteklino po prehlajenju in po putiki; zoper ponavljajoče se prisad v udih na nogi, v kolenih, rokah in lediji, če se noge poté in zoper kurja očesa; če roke pokajo in zoper kitam podobne razpokline; zoper oteklino, kadar je koga pičil mrčes; zoper stare rane in take, ki se gnojé; zoper raka, ranjene noge, vnetje kože na kosteh itd.

Vsak prisad, oteklina, ukoščenje, napihnenje se kmalu ozdravi; kjer se je pa pričelo uže gnojiti, ule izsesa v kratkem in brez bolečin ozdravi.

V skatljicah po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno uže zgubljen sluh. 1 steklenica 1 glđ. av. velj. (209—5)

Razglas.

Od volilcev glavnega mesta ljubljanskega dné 25., 26. in 27. aprila izvršene dopolnilne volitve mestnega zbora, vsled katerih so bili gospodje:

dr. Karel Bleiweis,
Rudolf grof Chorinsky,
Franc Doberlet,
Franc Fortuna,
Anton vitez Gariboldi,
Franc Goršič,

Franc Peterca,
Vaso Petričič,
Rajmund Pirker,
Ignacij Štupica in
Franc Ziegler

kot sousti mestnega zbora izvoljeni, je mestni zbor s sklepom od 30. maja potrdil, kar se v splošno vednost naznani.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 31. maja 1881.

Župan: Laschan.

Cvet zoper trganje, po dr. Maliču,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žilnih, otekline, otrpnosti in teže itd., malo časa čez se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stajecim znamenjem; 1 steklenica 50 kr., pravega prodaje samo (72-32)

lekarna „pri samoregu“ J. pl. Trnkoczyja na mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zadnje vabilo pred srečkanjem

k udeležitvi dobitnih šans velike, od **hamburgskega mesta** garantovane denarne loterije, v kateri se mora

9 milj. 324.080 mark v zlatu

v teku nekaj mesecev **gotovo** dobiti.

Novi, v 7 oddelkov vrejeni igralni načrt ima mej 100.000 lozi **51.700 dobitk**, in sicer oziroma

400.000 drž. mark,

posebno pa

1 dob. a m. 250.000	5 dob. a m. 8000
1 " a m. 150.000	3 " a m. 6000
1 " a m. 100.000	54 " a m. 5000
1 " a m. 75.000	5 " a m. 4000
1 " a m. 50.000	105 " a m. 3000
2 " a m. 40.000	263 " a m. 2000
3 " a m. 30.000	12 " a m. 1500
4 " a m. 25.000	2 " a m. 1200
2 " a m. 20.000	631 " a m. 1000
12 " a m. 15.000	873 " a m. 500
1 " a m. 12.000	1.051 " a m. 300
24 " a m. 10.000	28.860 " a m. 138
	itd.

Prvo žrebanje je uradno nepreklicno na **dan 15. in 16. junija 1881**

določeno in stane

celi orig. los le 6 mark, ali gl. 3.50 av. bank. pol orig. loza le 3 marke, ali " 1.75 " " četrť " 1 1/2 " ali 90 kr. " "

ter se ti od države garantovani originalni lozi proti pošiljavi svote v gotovini ali po nakaznici, ali pa proti povzetju zneska v najoddaljenejšje kraje franco razpošiljajo. Manjše svote morejo se pripisati tudi v pisemnih markah.

Hiša Steindecker je v kratkem času svojim interesentom izplačala **velike dobitke** po mark **125.000, 80.000, 30.000, 20.000** in več po **10.000** itd. in je s tem pripomogla k sreči mnogovrstnih rodbin.

Uloge so v primerji velikim dobitkom jako neznatne ter se mora le priporočati, da se jedenkrat sreča poskusi.

Vsak udeleženeec dobi pri naročbi uradni načrt, iz katerega se razvida razdeljenje dobitkov in dotičnih razredov, kakor tudi vloge, in po vzdigovanji dobitkov oficijalni listek vzdignjenih števil.

Dobitki se izplačujejo točno pod državnim poročvom ter se morejo na direktno vposlanje ali na željo interesentov z mojimi zvezami na vseh večjih tržiščih Avstrije izplačati.

Naročila naj se povratno, zaupno pošljejo na **trdno staro tvrdko**

Josef Steindecker,

Bank & Wechselgeschäft, Hamburg.

P. S. Hiša Josef Steindecker — poznata kot solidna in reelna — ne potrebuje posebnih reklam: te zato izostanejo, na kar se čestito občinstvo opozarja. (318-2)

Bergmanovo
mijlo zoper pege,
s katerim se pege popolnem odpravijo; 1 kos 45 kr. Prodaja **Jos. Svoboda**, lekarnar v Ljubljani, na Prešernovem trgu. (166-11)

A. Krejči,
v Ljubljani.

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice, priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (133-14)

Beste Nähmaschine der Welt.

V gostilni „pri Maliči“

se dobiva

ptujsko vino

iz **mestne gore** od leta 1875 liter po 48 kr. Tudi se vino prodaja na **vedro** in sicer po 14 gld. 60 kr., ali pa na **hektoliter** po 26 gld. (319-2)

Pri cerkvi v Polji pri **Devici Mariji** dá se

hiša v najem,

pripravna za **prodajalnico** in **gostilno**, s 4 sobami, 2 obokanimi kletama, 2 hleva, eden za konje, eden za krave, 2 šupi in pód za mlatiti, drvarnice, nekaj polja in pa kozolec, tudi vodnjak je pri hiši. Zvé se pri gostilničarji v istej hiši. (316-2)

POZOR!

Najboljši šivalni stroj celega sveta!

Original E. HOWE od iznajdnika!

Do nas prihaja mnogo tožb, da tuji agenti in trgovci s šivalnimi stroji prodajajo slabo **ponarejene šivalne stroje** sistema **HOWE** in drugih, ki so dragi, a kmalu niso za rabo ter nájmo nič naprednih novostij. Zato svarimo mi v interesu občinstva, naj ne kupuje takih šivalnih strojev, ker se s tem oškoduje ime dobrega šivalnega stroja, kakor so naši svetovno znani in priljubljeni **original HOWE šivalni stroji**.

5000 gld.

ponudimo onemu, ki nam dokaže, da je kateri boljši **HOWE** stroj, kakor je **original HOWE**.

Za Kranjsko

se dobivajo **zajamčeni** in **pravi** pri našem zastopniku

FRANC DETTER-ji

v Ljubljani, mestni trg št. 168.

The Howe Mach. Co. Ltd.

(326-1)

Vodja **H. SCHOTT.**

ED. MUSIL-ova
zaloga pisank in risank.

Wien, Tuchlauben 6.

Novo izdanje Musilovih pisank

sè slovenskim tekstom.

Visoko c. kr. ministerstvo jih je z odlokom od 9. febr. 1881, št. 1395, dovolilo in priporočilo za rabo na ljudskih in meščanskih šolah.

ZAPISNIK

novozdanih Musilovih pisank s podobami in slovenskim tekstom.

Leopold Babenberški.
Leopold V. Krepostni.
Otto dobi v plačo Koroško.
Rudolf Habsburški in duhovnik.
Friderik Lepi.
Rudolf Osnovatelj.
Fridel s praznim žepom.
Maks na Martinovej steni.
Zrinjskega junaška smrt.
Pric Eugen pri Belgradu.
Cesar Jožef orje.

Cesar Jožef kot zdravnik.
Nadvojvoda Karel pri Aspernu.
Nadvojvoda Franc Jožef in straža.
Cesar Franc Jožef v Brigittenavu.
Morska bitka pri Visu.
Cesarjevič Rudolf in dr. Brehm.
Jeames Watt.
Svetilni stolp.
Avstrijska ekspedicija na sever.
Severin ter Odoakar.
Karel Veliki ogleduje šolo.

Musilovo novo izdanje risank s priloženo predlogo za risanje.

Cene Musilovim pisankam in risankam:

(307-2)

Pisanke, normalni format à 8 listov, 100 komadov gld. 1.50.
„ veliki „ à 12 „ „ „ 3.—.
Risanke, 19—23 ctm. à 8 „ „ „ 2.—.

Cele zbirke na pregled zastonj in franko.